

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده علوم ریاضی

گراف‌های مقسوم‌علیه صفر و ایده‌آل پوچ کن حلقه‌های تعویض‌پذیر

پایان‌نامه کارشناسی ارشد (ریاضی محض گرایش جبر)

زهرا راکعی

استاد راهنما

دکتر محمود بهبودی

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده علوم ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد (ریاضی محض گرایش جبر) خانم زهرا راکعی

تحت عنوان

گراف‌های مقسوم‌علیه صفر و ایده‌آل پوچ‌کن حلقه‌های تعویض‌پذیر

در تاریخ توسط کمیته تخصصی زیر مورد بررسی و تصویب نهائی قرار گرفت.

دکتر محمود بهبودی

۱- استاد راهنمای پایان نامه

دکتر غلامرضا امیدی

۲- استاد مشاور پایان نامه

۳- استاد داور ۱

()

۴- استاد داور ۲

دکتر رسول نصر اصفهانی

سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتكارات و نوآوری‌های ناشی از تحقیق موضوع این پایان‌نامه متعلق به دانشگاه صنعتی اصفهان است.

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۳	فصل اول پیش نیازها
۳	۱-۱ مقدمه‌ای بر نظریه گراف
۷	۲-۱ پیش نیازهای جبری
۱۰	۳-۱ گراف‌های مقسوم‌علیه صفر
۱۵	۴-۱ حلقه‌های از مرتبه کمتر یا مساوی p^5
۳۰	فصل دوم گراف‌های مقسوم‌علیه صفر مسطح متناهی
۳۰	۱-۲ مقدمه
۳۱	۲-۲ چه وقت حلقه‌های متناهی مسطح نیستند؟
۳۷	۳-۲ حلقه‌های موضعی از مرتبه کوچک‌تر از ۳۲
۴۱	۴-۲ حلقه‌های موضعی از مرتبه ۳۲
۴۸	فصل سوم گراف‌های مقسوم‌علیه صفر مسطح نامتناهی
۶۰	فصل چهارم گراف‌های ایده‌آل پوچ‌کن حلقه‌های تعویض‌پذیر
۶۰	۱-۴ مقدمه
۶۱	۲-۴ شرایط متناهی برای یک گراف ایده‌آل پوچ‌کن
۶۹	۳-۴ همبندی گراف‌های ایده‌آل پوچ‌کن
۷۹	۴-۴ قطر گراف‌های ایده‌آل پوچ‌کن
۸۷	۵-۴ رنگ آمیزی گراف‌های ایده‌آل پوچ‌کن

واژه‌نامه فارسی به انگلیسی

۹۸

مراجع

۱۰۳

چکیده:

گراف مقسوم‌علیه صفر حلقه‌ی R که با $\Gamma(R)$ نمایش داده می‌شود، گرافی است با مجموعه‌ی رئوس $Z(R) \setminus \{0\}$ که دو رأس a و b در آن مجاورند اگر $ab = 0$. در این پایان‌نامه، ابتدا با بررسی مسطح بودن یا نبودن گراف مقسوم‌علیه صفر حلقه‌های تعویض‌پذیر و یک‌دار، تمام حلقه‌هایی که برای آن‌ها $\Gamma(R)$ مسطح است، مشخص خواهد شد. سپس گرافی را معرفی خواهیم کرد که معتقدیم بهتر از گراف مقسوم‌علیه صفر، خواص حلقه را تعیین می‌کند. در این گراف که آن گراف ایده‌آل پوچ‌کن حلقه‌ی R می‌نامیم و با $\mathbb{AG}(R)$ نمایش می‌دهیم، رئوس گراف، ایده‌آل‌های غیر صفر حلقه‌ی R هستند که دارای پوچ‌ساز غیر صفر باشند. دو رأس I و J در $\mathbb{AG}(R)$ متصل‌اند هرگاه $IJ = 0$. مطالعه‌ی خواص این گراف و نتایج جالبی که به دست آمده است، صحت این ادعا را ثابت خواهد کرد.

مقدمه

مطالعه‌ی ساختارهای جبری مانند حلقه‌ها، گروه‌ها، نیم‌گروه‌ها و مدول‌ها به وسیله‌ی گراف، یکی از موضوعات مورد توجه ریاضی‌دانان در دهه‌های اخیر بوده است (برای مثال می‌توانید به [۲]، [۸]، [۱۶]، [۲۳] مراجعه کنید). در اینجا، به اقتضای موضوع پایان‌نامه، اشاره‌ای کوتاه به تاریخچه‌ی بررسی حلقه‌ها توسط گراف، خواهیم داشت. این مطالعات از سال ۱۹۸۸ با مقاله‌ی بک^۱، آغاز شد (مرجع [۷] را ببینید). وی تمام عنصرهای حلقه را به عنوان رأس‌های گراف در نظر گرفت و دو رأس a و b را مجاور در نظر گرفت هرگاه $ab = 0$. سپس به بررسی رنگ آمیزی این گراف‌ها پرداخت. اندرسون^۲ و نسیر^۳ در ۱۹۹۱ کار بک را با اندکی تغییر ادامه دادند (مرجع [۲] را ببینید). در حقیقت آن‌ها رئوس گراف را به مقسوم‌علیه‌های صفر حلقه کاهاش دادند و گراف مزبور را گراف مقسوم‌علیه صفر حلقه نامیدند. در ۱۹۹۸ اندرسون^۴ و لیوینگستون^۵ با حذف صفر از مجموعه‌ی رئوس (یعنی مقسوم‌علیه‌های صفر)، به بررسی بعضی از خواص گراف‌های مقسوم‌علیه صفر پرداختند ([۴]). شارما^۶ و بهاتوادکر^۷ در ۱۹۹۵ گراف دیگری به نام گراف هم‌ماکزیمال (که با $G(R)$ نمایش داده می‌شود) روی حلقه‌ی R تعریف کردند که رئوس آن عناصر حلقه R بودند. دو عنصر a و b در این گراف با هم مجاورند اگر و تنها اگر $Ra + Rb = R$ (مرجع [۲۴] را ببینید). همچنین میمنی^۸ و همکارانش، در مرجع [۲۱] مطالعه‌ی گراف هم‌ماکزیمال حلقه‌ها را ادامه داده‌اند. اخیراً اندرسون^۹ و بداوي^{۱۰} در [۶] گراف جمعی حلقه‌ی R را معرفی و بررسی نموده‌اند. در این گراف که با $T(\Gamma(R))$ نشان داده شده است، رئوس گراف تمام عنصرهای حلقه‌ی R هستند و دو عنصر a و b از R در این گراف مجاور هستند اگر و تنها اگر $a + b \in Z(R)$. همین‌طور بهبودی در [۸] گراف‌های

I. Beck^۱

D. D. Anderson^۲

M. Naseer^۳

D. F. Anderson^۴

P. S. Livingston^۵

P. K. Sharma^۶

S. M. Bhatwadekar^۷

H. R. Maimani^۸

D. F. Anderson^۹

A. Badawi^{۱۰}

مقسموم علیه صفر روی حلقه‌ها را به مدول‌های روی حلقه‌های تعویض‌پذیر توسعی داده است.

آن‌چه گفته شد، شرح مختصری بود بر مقالاتی که نقطه‌ی آغازین یک رویکرد جدید به مطالعه‌ی حلقه‌ها به وسیله‌ی گراف هستند. اما مطالعه‌ی خواص چنین گراف‌هایی، سال‌هاست که مورد توجه علاقه‌مندان به مباحث جبری، قرار دارد و صدھا مقاله در این زمینه موجود است که در اینجا مجلای برای پرداختن به آن‌ها نیست. در ادامه اشاره‌ای خواهیم داشت بر آن‌چه در این پایان نامه مورد مطالعه قرار می‌گیرد.

لازم به ذکر است که اساس کار این پایان نامه بر گرفته از مراجع [۱۲] و [۲۶] و همچنین حاوی مقاله‌های مستخرج [۱۰] و [۱۱] می‌باشد. در حقیقت دو مرجع اخیر حاصل کار تحقیقاتی مشترک اینجانب با استاد راهنمای در راستای پایان نامه است که برای چاپ ارسال شده‌اند.

این پایان نامه مشتمل بر چهار فصل می‌باشد. در فصل اول، برخی تعاریف، گزاره‌ها و قضیه‌های مورد نیاز، بیان خواهد شد. فصل‌های دوم و سوم، به عنوان نمونه‌ای از مطالعاتی که در بالا به آن‌ها اشاره شد، نگاهی بر خاصیت مسطح بودن گراف‌های مقسموم علیه صفر خواهد داشت. در فصل دوم، گراف‌های مقسموم علیه صفر متناهی معرفی خواهند شد و نشان داده می‌شود که گراف‌های با 32 عنصر یا بیشتر، مسطح نیستند. در فصل سوم نشان داده می‌شود که گراف‌های مقسموم علیه صفر نامتناهی مسطح تنها می‌توانند به یکی از سه فرم گراف ستاره، $K_{2,\alpha}$ ، یا گرافی که از افزودن یک یال بین رئوس از درجه‌ی نامتناهی یک $K_{2,\alpha}$ به دست می‌آید (که α کوچکتر یا مساوی مرتبه‌ی اعداد حقیقی است)، باشند. نکته‌ی قابل توجهی که در مورد این‌گونه مطالعات می‌توان به آن اشاره کرد، این است که در تمامی آن‌ها، ابزار مطالعه، تمام یا بخشی از عناصر حلقه‌ی R هستند. اما در نظریه‌ی حلقه‌ها، خواص حلقه، بیش از آن که به عناصر آن بستگی داشته باشد، به رفتار ایده‌آل‌های آن بستگی دارد. این واقعیت، ایده‌ی اصلی نگاهی جدید به این موضوع است. آن‌چه در فصل چهارم می‌آید، نتایج حاصل از معرفی گرافی جدید بر روی حلقه‌ی R ، با نام گراف ایده‌آل پوچ کن R ، می‌باشد ([۱۰] و [۱۱] را ببینید). در این گراف که با $\text{AG}(R)$ نشان داده می‌شود، رئوس گراف ایده‌آل‌های ناصرف R هستند که دارای پوچ‌ساز غیرصرف‌می‌باشند. دو رأس I و J در این گراف با هم مجاورند هرگاه $(I, J) = 0$. برای اثبات این ادعا که گراف‌های ایده‌آل پوچ کن حلقه‌ی R ، ابزارهای بهتری برای مطالعه‌ی خواص حلقه‌ها هستند، قضایای جالبی را در این مقاله‌ها اثبات کردہ‌ایم. به عنوان مثال نشان می‌دهیم که حلقه‌ی R نوتری (آرتینی) است اگر و تنها اگر دارای شرط ACC (DCC) بر روی رئوس گراف ایده‌آل پوچ کن R باشد. همبندی $\text{AG}(R)$ و پیدا کردن کرانی برای قطر و کمر این گراف، مشابه آن‌چه برای گراف‌های مقسموم علیه صفر به دست آمده است، از جمله نتایجی است که به آن‌ها اشاره خواهد شد. همچنین به بررسی قطر و رنگ آمیزی این گراف پرداخته‌ایم و نتایج قابل توجهی را در این زمینه‌ها به دست آورده‌ایم که در فصل چهارم به طور مفصل توضیح داده خواهند شد.

فصل ۱

پیش نیازها

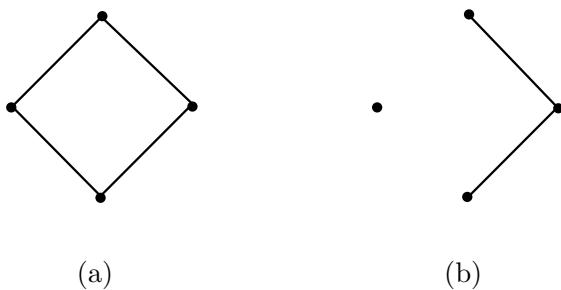
۱-۱ مقدمه‌ای بر نظریه گراف

در این بخش، به معرفی برخی از مفاهیم نظریه گراف، که در طی این پایان‌نامه با آن سروکار داریم، خواهیم پرداخت. برای هر گراف G ، مجموعه رئوس G را با $V(G)$ و مجموعه یال‌های آن را با $E(G)$ نمایش می‌دهیم.

تعریف ۱.۱. برای هر دو رأس x و y از G ، یک مسیر^۱ بین x و y ، دنباله‌ای مانند $x, e_1, z_1, e_2, z_2, \dots, e_n, z_{n-1}, e_n, y$ است که z_i ها، $(1 \leq i \leq n-1)$ ، اعضای $V(G)$ و e_i ها، $(1 \leq i \leq n)$ ، اعضای $E(G)$ هستند، به‌طوری که e_i یال واصل بین رئوس قبل و بعد از خود، در دنباله‌ی ذکور است. n را طول این مسیر می‌نامند. همچنین طول کوتاه‌ترین مسیر بین x و y را فاصله‌ی x و y می‌نامند و با $d(x, y)$ نشان می‌دهند. قطر گراف G ، که با $diam(G)$ نمایش داده می‌شود، بیشترین فاصله‌ی بین رئوس G است.

تعریف ۲.۱. گراف G را همبند^۲ می‌نامند هرگاه بین هر در رأس آن، دست کم یک مسیر موجود باشد.

¹ path
² connected

شکل ۱-۱: (a) گراف همبند، (b) گراف ناهمبند

مفهوم دور در گراف، حالت خاصی از تعریف مسیر می‌باشد.

تعریف ۳.۱. دور^۳ در گراف G ، مسیری از یک رأس به خودش است. اگر طول این مسیر n باشد، C را دوری به طول n می‌نامند. طول کوچک‌ترین دور گراف G را کمر^۴ G می‌گویند و با $g(G)$ نشان می‌دهند.

تعریف ۴.۱. برای هر رأس x از گراف G ، درجه^۵ این رأس، تعداد رئوس $x \neq y$ از G است که با x مجاورند. این کمیت با $\deg(x)$ نشان داده می‌شود.

تعریف ۵.۱. اگر W زیرمجموعه‌ای از $V(G)$ باشد، منظور از زیر گراف تولید شده^۶ توسط W ، زیر گرافی از G است که رئوس آن اعضای W باشند و یال‌های آن، یال‌هایی از G که این رئوس را به هم وصل می‌کنند.

حال به معرفی بعضی از انواع خاص گراف، خواهیم پرداخت.

تعریف ۶.۱. گراف G را کامل^۷ می‌گوییم هرگاه تمامی رئوس آن با هم مجاور باشند. گراف کامل را با K_n نمایش می‌دهیم، که n تعداد رئوس گراف است. بزرگ‌ترین زیر گراف کامل گراف G را

circle ^۳
girth ^۴
degree ^۵
spanned ^۶
complete ^۷

کلیک G می‌گویند و تعداد رئوس آن را با $d(G)$ نشان می‌دهند. بدیهی است که اگر G گراف کامل K_n باشد، $d(G) = n$.

تعریف ۷.۱. گراف G را دوبخشی^۹ می‌گوییم هر گاه مجموعه رئوس آن را بتوان به دو مجموعه X و Y چنان افزار کرد که هیچ دو رأسی که در یک مجموعه قرار دارند، در G مجاور نباشند. به راحتی می‌توان مشاهده کرد که یک گراف دوبخشی است اگر و تنها اگر دور فرد نداشته باشد.

اگر تمامی رئوس مجموعه X با تمامی رئوس مجموعه Y مجاور باشند، G را دوبخشی کامل^{۱۰} می‌گوییم و با $K_{m,n}$ نمایش می‌دهیم که در آن m و n تعداد رئوس X و Y را نشان می‌دهند. گراف $K_{1,n}$ را گراف ستاره می‌نامیم.

مانند هر مبحث دیگری در ریاضیات، یکریختی، ابزاری مناسب برای دسته بندی گراف‌هایی است که بعضی از خواص آن‌ها مشترک است.

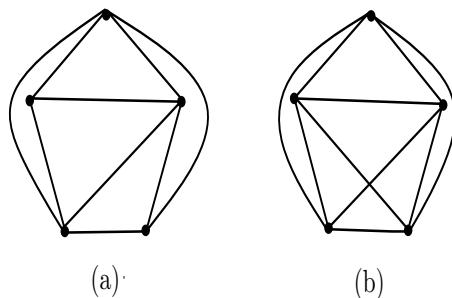
تعریف ۸.۱. دو گراف G و H را یکریخت^{۱۱} می‌گویند هرگاه نگاشت $V(G) \rightarrow V(H)$: φ موجود باشد، به طوری که اگر دو رأس x و y از G مجاور باشند، $\varphi(x)$ و $\varphi(y)$ نیز در H مجاور باشند، و برعکس.

یکی از مفاهیم کلیدی که در فصل‌های سه و چهار این پایان‌نامه با آن سروکار داریم، مفهوم گراف مسطح است.

تعریف ۹.۱. گراف G را مسطح^{۱۲} می‌گوییم هرگاه بتوان آن را در صفحه چنان رسم کرد که یال‌ها مگر در رئوس، با یکدیگر تلاقی نداشته باشند. در غیراین صورت، G را غیرمسطح می‌گوییم.

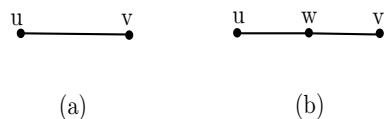
در جهت بیان یک معیار مناسب برای مسطح بودن گراف، به تعریف زیر نیازمندیم.

clique ^۸
bipartite ^۹
complete bipartite ^{۱۰}
isomorphic ^{۱۱}
planar ^{۱۲}

شکل ۱-۲: (a) گراف مسطح، (b) گراف غیرمسطح

تعریف ۱۰.۱. یک زیر تقسیم^{۱۳} از گراف G ، گرافی است که حاصل تقسیم برخی از یال‌های G باشد. اگر یال متصل بین رئوس u و v از گراف G را با $\{u, v\}$ نمایش دهیم، یک تقسیم یال $\{u, v\}$ از افزودن رأسی مانند w به مجموعه رئوس G به دست می‌آید، به طوری که یال $\{u, v\}$ از گراف حذف شده، یال‌های $\{w, u\}$ و $\{w, v\}$ جایگزین شوند (شکل ۱-۳).

شکل ۱-۳: یال uv و زیر تقسیمی از آن

قضیه زیر که توسط کوراتowski^{۱۴} بیان و اثبات شده است و به همین نام نیز مشهور است، گراف‌های متناهی مسطح را مشخص‌سازی می‌کند.

قضیه ۱۱.۱. یک گراف متناهی، مسطح است اگر و تنها اگر شامل هیچ زیر گرافی نباشد که با یک زیر تقسیم از K_5 یا $K_{3,3}$ یک‌بخت باشد.

یکی دیگر از مفاهیم نظریه گراف که به آن نیاز خواهیم داشت، رنگ آمیزی گراف‌هاست.

قرارداد ۱۲.۱. در سراسر این پایان نامه، برای هر مجموعه‌ی X ، نماد $|X|$ را به معنی مرتبه‌ی مجموعه‌ی X به کار خواهیم برد.

subdivision^{۱۳}
K. Kuratowski^{۱۴}

تعریف ۱۳.۱. یک رنگ آمیزی گراف G ، تابعی است مثل $N : V(G) \rightarrow N$ که N زیر مجموعه‌ای از اعداد طبیعی است، به طوری که برای هر دو رأس مجاور x و y از G ، $f(x) \neq f(y)$. کوچکترین عدد n را که برای آن یک رنگ آمیزی G وجود داشته باشد که $|N| = n$ ، عدد رنگی گراف G می‌نامند و با $\chi(G) \geq d(G)$ نشان می‌دهند. بدیهی است که برای هر گراف G ، $\chi(G) \leq d(G)$.

لم ۱۴.۱. عدد رنگی گراف G دو است اگر و تنها اگر G گرافی دوبخشی باشد.

اثبات. فرض کنید عدد رنگی G دو است. کافی است رئوس همنگ را در یک مجموعه قرار دهید. به عکس، اگر G دوبخشی باشد، تمام رئوسی را که در یک بخش قرار می‌گیرند، می‌توان با یک رنگ، رنگ آمیزی کرد. پس $\chi(G) = 2$. ■

۲-۱ پیش‌نیازهای جبری

در این بخش، بعضی از مفاهیم، گزاره‌ها و قضایای جبری را که به آن‌ها نیاز داریم، بیان خواهیم کرد. لازم به ذکر است که از این پس منظور از حلقه، حلقه‌ای تعویض‌پذیر و یک‌دار است، مگر این که خلاف آن تصریح شود. بدیهی است که بسیاری از مفاهیم و قضایایی که به آن‌ها خواهیم پرداخت، ممکن است در مورد حلقه‌های غیر تعویض‌پذیر و یا غیر یک‌دار نیز بیان شده باشند، اما در اینجا به آن اشاره‌ای نخواهد شد. همچنین در مواردی که قضایا و گزاره‌ها در مراجع در حالت کلی آورده شده‌اند، به بیان آن‌ها در حالت تعویض‌پذیر و یک‌دار اکتفا می‌کنیم.

ابتدا به معرفی چند ایده‌آل خاص در حلقه‌ها خواهیم پرداخت.

تعریف ۱۵.۱. فرض کنید x عنصری از حلقه‌ی R باشد. $\{y \in R : xy = 0\}$. حال اگر a و b عناصری از $(x : 0)$ باشند، $ax = 0$ و $bx = 0$ در نتیجه $(a+b)x = 0$. همچنین اگر $r \in R$ باشد، $(ra)x = 0$ یعنی $(x : 0)$ ایده‌آلی از R است.

تعریف ۱۶.۱. مجموع ایده‌آل‌های مینیمال حلقه‌ی R را ساکل $^{15} soc(R)$ نمایش می‌دهند. از آنجا که مجموع ایده‌آل‌ها، ایده‌آل است، ساکل R ، ایده‌آلی از R است.

¹⁵ socle

تعريف ۱۷.۱. اگر X زیرمجموعه‌ای دلخواه از R باشد، پوچ‌ساز X ، که با $Ann(X)$ نشان داده می‌شود، به صورت $Ann(X) = \{y \in R : yX = 0\}$ تعریف می‌شود. اگر $X = \{x\}$ ، $Ann(X) = Ann(x)$ نشان می‌دهند. به راحتی می‌توان دید که $Ann(X)$ ایده‌آلی از R است.
 ایده‌آل $I = Ann(x)$ را یک ایده‌آل پوچ‌ساز^{۱۶} می‌گوییم اگر عنصر $x \in R$ موجود باشد که

تعريف ۱۸.۱. زیرمجموعه‌ی S از R در شرط زنگیر افزایشی (ACC) صدق می‌کند اگر هر زنگیر صعودی از ایده‌آل‌های R که مشمول در S است، ایستا باشد. به طور مشابه زیرمجموعه‌ی S از R در شرط زنگیر کاهشی (DCC) صدق می‌کند اگر هر زنگیر نزولی از ایده‌آل‌های R که مشمول در S است، ایستا باشد. اگر حلقه‌ی R دارای شرط ACC بر ایده‌آل‌هایش باشد، آن را نوتری، و اگر دارای شرط DCC بر ایده‌آل‌هایش باشد، آن را آرتینی می‌گویند.

گزاره ۱۹.۱. فرض کنید M مدولی روی حلقه‌ی R باشد و G زیرمدولی از M .
 (۱) M -مدول نوتری است اگر و تنها اگر G و M/G نوتری باشند.
 (۲) M -مدول آرتینی است اگر و تنها اگر G و M/G آرتینی باشند.

اثبات. گزاره ۷.۱۷ از [۲۵]. ■

قضیه ۲۰.۱. فرض کنید A یک R -مدول باشد و I ایده‌آلی از R که بین ایده‌آل‌های پوچ‌ساز عناصر غیرصفر A ، ماکریمال است. در این صورت I یک ایده‌آل اول است.

اثبات. قضیه ۶ از [۱۸]. ■

لم ۲۱.۱. (لم براور^{۱۷}) فرض کنید I ایده‌آل مینیمال از حلقه‌ی R باشد. در این صورت $(0) = I^2$ یا $I = Re$ برای یک عنصر خودتوان e از R .

اثبات. لم ۲۲ - ۱۰ از [۱۹]. ■

لم ۲۲.۱. (لم ناکایاما) فرض کنید M یک مدول متناهیاً تولید شده روی حلقه‌ی تعویض‌پذیر R باشد و I ایده‌آلی از R که $I(R)$ ، جیکوبسون رادیکال R باشد. اگر $MI = M$ آن‌گاه $M = (0)$

■

اثبات. لم ۲۴.۸ از [۲۵].

دولم زیر به ترتیب تمرین‌های ۷ و ۸ صفحه‌ی ۲۴ از [۱۹] هستند.

لم ۲۳.۱. فرض کنید $R = B_1 \oplus B_2 \oplus \dots \oplus B_n$ ایده‌آل‌هایی از R باشند. در این و تنها اگر عناصر خودتوان e_1, e_2, \dots, e_n وجود داشته باشند که برای هر $i \neq j$ ، $e_i e_j = 0$ و برای هر i ، $B_i = R e_i$

لم ۲۴.۱. فرض کنید $R = B_1 \oplus B_2 \oplus \dots \oplus B_n$ که ایده‌آل‌های حلقه‌ی R باشند. در این صورت هر ایده‌آل R به فرم $I = I_1 \oplus I_2 \oplus \dots \oplus I_n$ ایده‌آلی از حلقه‌ی B_i است.

حال با استفاده از ۲۳.۱، به اثبات لم زیر می‌پردازیم که در فصل ۴ به آن نیاز داریم.

لم ۲۵.۱. اگر حلقه‌ی آرتینی R موضعی نباشد، شامل یک عنصر خودتوان است.

اثبات. چون R آرتینی است، $R = R_1 \oplus R_2 \oplus \dots \oplus R_n$ که ایده‌آل‌هایی از R هستند. در این صورت بنابر ۲۳.۱، عناصر خودتوان e_1, e_2, \dots, e_n وجود دارند که برای هر i ، $R_i = R e_i$ و برای هر $j \neq i$ ، $e_i e_j = 0$. در این صورت e عنصری از R است که $e = e_1 + e_2 + \dots + e_n$. قرار دهید $e_i e_j = 0$. $e = e_1 + e_2 + \dots + e_n = e$

در ادامه، نوع خاصی از حلقه‌ها را معرفی می‌کنیم که در فصل‌های بعد مورد استفاده قرار می‌گیرند.

تعريف ۲۶.۱. حلقه‌ی R را تقلیل بافته می‌گویند اگر برای هر $r^2 = r \in R$ ایجاب کند که $r = 0$.

۳-۱ گراف‌های مقسوم‌علیه صفر

عنصر a از حلقه R را مقسوم‌علیه صفر می‌گوییم هرگاه عنصر غیرصفر b در R باشد که $ab = 0$. مجموعه‌ی همه‌ی مقسوم‌علیه‌های صفر حلقه‌ی R را با $Z(R)$ نشان می‌دهیم. $\Gamma(R)$, که گراف مقسوم‌علیه صفر حلقه R نامیده می‌شود، گرافی است که مجموعه رئوس آن $\{0\} \setminus Z(R)$ است و دو رأس x و y در این گراف مجاورند هرگاه $xy = 0$. قضایای زیر، بعضی از خواص مقدماتی این گراف‌ها را بیان می‌کنند.

قضیه ۲۷.۱. برای هر حلقه‌ی R , $\Gamma(R)$ گرافی همبند است و $3 \leq diam(\Gamma(R))$. به علاوه اگر $diam(\Gamma(R)) \leq 7$ دارای دور باشد، $g(\Gamma(R)) \leq 7$.

اثبات. فرض کنید x و y عناصر متمایزی از $\{0\} \setminus Z(R)$ باشند. اگر $xy = 0$, آن‌گاه اثبات. بنابراین فرض کنید $xy \neq 0$. $d(x, y) = 1$. اگر $x^2 = y^2 = 0$, آن‌گاه $x - xy - y$ مسیری به طول ۲ است و بنابراین $2 = d(x, y)$. اگر $x^2 \neq y^2$, آن‌گاه چون $b \in Z(R)^* - \{x, y\}$, $by \in Z(R)^* - \{x, y\}$ وجود دارد به طوری که $x - bx - y$ مسیری به طول ۲ است و هرگاه $bx = 0$, آن‌گاه $x - b - y$ مسیری به طول ۲ است و در صورتی که $bx \neq 0$, آن‌گاه $bx - y$ مسیری به طول ۲ است و در این دو حالت $2 \leq d(x, y) \leq 3$. در صورتی که $x^2 \neq y^2$ و $0 \neq xy$ به طور مشابه عمل می‌کنیم.

حال فرض کنید $xy = 0$ و $x^2 = y^2 = 0$ همگی ناصرف هستند. بنابراین $\{a, b \in Z(R)^* - \{x, y\} : a \neq b\}$ وجود دارد به طوری که $a = b$. اگر $ax = by = 0$ باشد، آن‌گاه $x - a - y$ مسیری به طول ۲ است. بنابراین فرض کنید $a \neq b$. در این صورت اگر $ab = 0$, آن‌گاه $x - a - b - y$ مسیری به طول ۳ است و در نتیجه $3 \leq d(x, y) \leq 4$. در صورتی که $ab \neq 0$, آن‌گاه $x - ab - y$ مسیری به طول ۲ است و در نتیجه $2 \leq d(x, y) \leq 3$. از طرفی طبق آن‌چه در طول اثبات دیدیم بین هر دو رأس حداقل یک مسیر وجود دارد، پس $diam(\Gamma(R)) \leq 3$. چون در قضیه زیر ثابت می‌شود که $g(\Gamma(R)) \leq 4$ اثبات $g(\Gamma(R)) \leq 7$ برای جلوگیری از طولانی شدن مطلب، حذف می‌شود. ■

قضیه‌ی فوق، در سال ۱۹۹۹ توسط اندرسون و لیوینگستون بیان شد. اما در سال ۲۰۰۱ مولی قضیه‌ی زیر را اثبات کرد.

قضیه ۲۸.۱. اگر $diam(\Gamma(R)) \leq 4$ دارای دور باشد، $g(\Gamma(R)) \leq 4$.

اثبات. فرض کنید $\Gamma(R)$ شامل دور باشد در این صورت قرار دهید $3 \geq n \geq 1$ و $C = x_1 \dots x_n = x_{n+1} = x_1$. در این صورت اگر $i \in \{1, 2, n\}$ وجود داشته باشد که $x_i R \cap \{x_{i-1}, x_{i+1}\} \neq \emptyset$.

$$l(i) := \begin{cases} (x_1, x_2, x_n) & i = 1, \\ (x_1, x_2, x_3) & i = 2, \\ (x_1, x_{n-1}, x_n) & i = n \end{cases}$$

دیده می شود که $l(i)$ برای $i \in \{1, 2, n\}$ دوری با طول ۳ است. به عنوان نمونه برای حالتی که $i = 1$ است داریم $l(1) = (x_1, x_2, x_n)$. از طرفی چون $x_1 R \cap \{x_0, x_2\} = \emptyset$ مضری از x_1 است و $x_1 x_2 = x_2 x_n = x_n x_1 = 0$. در نتیجه $l(1)$ دوری به طول ۳ است. بنابراین $g(\Gamma(R)) = 3$. حال فرض کنید برای هر $i \in \{1, 2, n\}$ در این صورت اگر برای هر $i \in \{1, 2, n\}$ آنگاه برای هر $i \in \{1, 2, n\}$ داریم $x_i R \subseteq \{x_{i-1}, x_i, x_{i+1}, 0\}$. در این حالت $x_2 R \cap x_n R = \emptyset$. در نتیجه $x_i R \cap \{x_{i-1}, x_i, x_{i+1}, 0\} = \{x_i, 0\}$ دوری به طول ۳ است و در نتیجه $g(\Gamma(R)) = 3$. در پایان فرض کنید $i \in \{1, 2, n\}$ وجود داشته باشد که $y \in x_i R \setminus \{x_{i-1}, x_i, x_{i+1}, 0\}$. $x_i R \not\subseteq \{x_{i-1}, x_i, x_{i+1}, 0\}$. قرار دهید

$$l(i, y) := \begin{cases} (x_1, x_2, y, x_n) & i = 1, \\ (x_1, x_2, x_3, y) & i = 2, \\ (x_1, y, x_{n-1}, x_n) & i = n \end{cases}$$

■ دیده می شود که $l(i, y)$ برای $i \in \{1, 2, n\}$ دوری با طول ۴ است و بنابراین $g(\Gamma(R)) \leq 4$.

دوشی متابلاً تناحر به «تسا [۴] زا ۲.۸» می‌پرسد که ریزی می‌پرسد.

قضیه ۲۹.۱. فرض کنید R یک حلقه تعویض پذیر باشد. در این صورت $\Gamma(R)$ یک گراف کامل است اگر و تنها اگر $R \cong \mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_2$ یا برای هر $x, y \in R$ و $xy = 0$.

قضیه ۳۰.۱. فرض کنید R یک حلقه ای تقلیل یافته باشد. اگر R بیش از دو ایده آن مینیمال داشته باشد و عناصر a و b در $Z(R)$ باشند که (a, b) دارای پوچ ساز غیر صفر باشد، آنگاه $diam(\Gamma(R)) = 3$. اثبات. اگر R شامل عناصر a و b باشد که $(a, b) = 0$ و $ab \neq 0$ ، آنگاه $d(a, b) = 3$ و از آن جا $diam(\Gamma(R)) = 3$. بنابراین فرض کنید R بیش از دو ایده آن مینیمال داشته باشد و عناصر

غیرصفر a و b موجود باشد که $\circ = ab = (a, b)$. هر ایده‌آل اول مینیمال R دستکم یکی از a و b است و چون $\circ = (a, b)$ ، شامل هر دو نمی‌باشد. بدون کاسته شدن از کلیت فرض کنید ایده‌آل‌های اول مینیمال P ، Q و N از R وجود دارند که $a \in (Q \cap N) \setminus P$ و $b \in P \setminus (Q \cup N)$. قرار دهید $q \in Q \cap P$. عناصر b و $a + bq$ را در نظر بگیرید. چون R تقلیل یافته است، $\circ = ab$ و هیچ یک از b و q در N نیست و $(a, b) = (a + bq, b)$ ایده‌آلی از R است که پوچ‌ساز غیرصفر ندارد. بنابراین $d(a + bq, b) = 3$ و از آنجا $d(a, b) = 3$.

قضیه ۳۱.۱. فرض کنید R یک حلقه‌ی تقلیل یافته باشد و $Z(R)$ ایده‌آلی از R نباشد. در این صورت $\leq diam(\Gamma(R))$ اگر و تنها اگر R دقیقاً دو ایده‌آل اول مینیمال داشته باشد.

اثبات. فرض کنید $Z(R)$ ایده‌آلی از R نباشد. عناصر a و b از $Z(R)$ موجودند که در $a + b$ در $Z(R)$ نیست و بنابراین ایده‌آل (a, b) دارای پوچ‌ساز غیرصفر نیست. چون R تقلیل یافته است، حداقل دو ایده‌آل اول مینیمال P و Q در R وجود دارند. به علاوه $Z(R)$ اجتماع ایده‌آل‌های اول مینیمال R است. اگر R بیش از دو ایده‌آل اول مینیمال داشته باشد، بنابر قضیه ۳۰.۱ $diam(\Gamma(R)) = 3$. به عکس، اگر P و Q ایده‌آل‌های اول مینیمال R باشند، $Z(R) = P \cup Q$. فرض کنید $a \in P \setminus Q$ و $b \in Q \setminus P$. به وضوح چون R تقلیل یافته است، $\circ = ab \in P \cap Q$. فرض کنید r و s عناصر متمایزی از $Z(R)$ باشند. چون هیچ عنصر غیرصفری نمی‌تواند در هر دو ایده‌آل P و Q باشد، یا $\circ = rs$ یا یکی از P و Q شامل است. اگر $ra = sa = \circ$ (اگر $rb = vs = \circ$ و $rs \neq \circ$). $d(r, s) = 1$ ، $rs = \circ$ (اگر (r, s) است. اگر $d(r, s) = 2$ و $rs \neq \circ$). بنابراین اگر $\circ = (a, b) \subseteq Q$.

لم ۳۲.۱. فرض کنید حلقه‌ی R تقلیل یافته نباشد و I ایده‌آلی از R باشد. اگر I پوچ‌ساز غیرصفر داشته باشد و $q \in Nil(R)$ ، ایده‌آل $qR + I$ پوچ‌ساز غیرصفر دارد. به خصوص اگر $a \in Z(R)$ و $\circ : (a, q) \neq (\circ : a + q \in Z(R), q \in Nil(R))$.

اثبات. فرض کنید q یک عنصر پوچ‌توان غیرصفر باشد و برای یک $\circ = cI$ ، چون q پوچ‌توان است، عدد طبیعی m وجود دارد که $cq^m = \circ$ و $cq^{m-1} \neq \circ$. در این صورت cq^{m-1} پوچ‌ساز غیرصفری از $qR + I$ است.

قضیه ۳۳.۱. فرض کنید حلقه‌ی R تقلیل یافته نباشد. اگر عناصر غیرصفر a و b از $Z(R)$ موجود باشند که $\circ : (a, b) = (\circ : a + b \in Z(R)) = 3$ ، آن‌گاه $diam(\Gamma(R)) = 3$.

اثبات. فرض کنید a و b عناصری از $Z(R)$ باشند که $(a, b) = 0$. بنابراین $2 \neq d(a, b)$. بنابراین $ab = 0$. هیچ یک از a و b پوچ توان نیستند. اگر $d(a, b) = 3$ ، $ab \neq 0$. بنابراین فرض کنید $d(a, b) = 2$. در این صورت $(a, b) = (a^2, b^2)$ پوچ ساز غیرصفر ندارد. بنابراین بدون کاسته شدن از کلیت فرض کنید عنصر پوچ توان q وجود دارد که $q \neq 0$. چون a مقسوم‌علیه صفر است و q پوچ توان است، طبق لم ۳۲.۱ $a + bq$ یک مقسوم‌علیه صفر است. $a + bq$ و b را در نظر بگیرید. چون $(a + bq, b) = (a + bq, b) = 3$ پوچ ساز غیرصفر ندارد، $d(a + bq, b) \neq 0$. اما $d(a + bq, b) = 2$. بنابراین $a + bq$ و از آن جا $diam(\Gamma(R)) = 3$.

نتیجه ۳۴.۱. اگر حلقه‌ی R تقلیل یافته و $Z(R)$ ایده‌آل نباشد، $diam(\Gamma(R)) = 3$.

قضیه ۳۵.۱. فرض کنید R یک حلقه باشد.

(۱) اگر و تنها اگر $diam(\Gamma(R)) = 0$ حلقه‌ای (غیر تقلیل یافته) یکریخت با $\mathbb{Z}_2[X]/[X^2]$ یا $\mathbb{Z}_4[X]/[X^2]$ باشد.

(۲) اگر و تنها اگر برای هر دو عنصر متمایز x و y از $Z(R)$ و $xy = 0$ دست کم دو مقسوم‌علیه صفر غیرصفر داشته باشد.

(۳) اگر و تنها اگر (الف) R تقلیل یافته با دقیقاً دو ایده‌آل اول مینیمال و دست کم سه مقسوم‌علیه صفر غیرصفر باشد، یا (ب) $Z(R)$ ایده‌آلی از R باشد که $(0) \neq Z(R)^2$ و هر دو مقسوم‌علیه صفر متمایز R ، دارای پوچ ساز غیرصفر باشد.

(۴) اگر و تنها اگر $diam(\Gamma(R)) = 3$ دارای مقسوم‌علیه صفرهای متمایز x و y باشد، به طوری که (۰) و (الف) R تقلیل یافته با بیش از دو ایده‌آل اول مینیمال باشد، یا (ب) R تقلیل یافته نباشد.

اثبات. (۱) واضح است.

(۲) به راحتی می‌توان دید که $\Gamma(R)$ کامل است اگر و تنها اگر یا (الف) R تقلیل یافته باشد و با $\mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_2$ یکریخت باشد، یا (ب) R تقلیل یافته نیست، $(0) = Z(R)^2$ و R با $\mathbb{Z}_4[X]/[X^2]$ یکریخت نباشد. این مطلب (۲) را اثبات می‌کند.

(۳) فرض کنید R تقلیل یافته باشد. اگر R دقیقاً دو مقسوم‌علیه صفر غیرصفر داشته باشد، هر یک پوچ ساز دیگری است و بنابراین $diam(\Gamma(R)) = 1$. یعنی R با $\mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_2$ یکریخت است. تلفیق این مطلب با قضیه ۳۱.۱ نشان می‌دهد که R دقیقاً دارای دو ایده‌آل اول مینیمال و بیش از سه مقسوم‌علیه صفر غیرصفر است و $diam(\Gamma(R)) = 2$. اگر مقسوم‌علیه صفرهای غیرصفر a و b از R موجود باشند که

(۰) $(a, b) = ۰$ ، حلقه‌ی R تقلیل یافته باشد، اگر R بیش از دو ایده‌آل اول مینیمال داشته باشد، ۳۱.۱ و ۳۴.۱ ایجاب می‌کند که $diam(\Gamma(R)) = ۲$. از طرف دیگر اگر هر زوج از مقسوم‌علیه صفرهای R دارای پوچ‌ساز غیرصفر باشند، $Z(R)$ ایده‌آلی از R خواهد بود و $۲ \leq diam(\Gamma(R)) \leq ۳$. افزودن این مطلب به مشخص سازی حلقه‌هایی که برای آن‌ها $۱ \leq diam(\Gamma(R)) \leq ۳$ ، اثبات (۳) را تکمیل می‌کند.
■ (۴) بلافضل از قضایای ۳۱.۱ و ۳۴.۱ و حالت‌های (۱) تا (۳) نتیجه می‌شود.

حلقه‌ی R را یک حلقه‌ی مک‌کوی^{۱۸} می‌گویند هرگاه هر ایده‌آل متناهیاً تولید شده از R که مشمول در $Z(R)$ باشد، دارای پوچ‌ساز غیرصفر باشد. مثال زیر، که در فصل ۴ مورد استفاده قرار خواهد گرفت، مثالی از یک حلقه‌ی مک‌کوی است.

مثال ۳۶.۱. فرض کنید K میدانی از مشخصه‌ی دو باشد، $D = K[Y, Z]$ و $D = \{y_i\}_{i=0}^{\infty}$ و $Z = \{z_i\}_{i=0}^{\infty}$ دو مجموعه‌ی متمایز نامتناهی از متغیرها باشند. قرار دهید $R = D/A$ که $A = (y_0 z_0, \{y_0 y_n\}, \{y_n^2\}, \{z_0 z_n\}, \{z_n^2\})D$

(۱) R یک حلقه با بعد صفر است که $M = (Y, Z)R$ تنها ایده‌آل ماکزیمال (مینیمال) آن است.

(۲) برای هر $r \in R$ ، $r^2 = ۰$.

(۳) برای هر دو مقسوم‌علیه صفر r و s از R ، $rs = ۰$ یا $rs = ۰$ یا $rs(r+s) = ۰$.

(۴) R یک حلقه‌ی مک‌کوی است، $diam(\Gamma(R)) = ۲$ ایده‌آلی از R است و $Z(R)$ ایده‌آلی از R می‌باشد.

قضایای زیر در مورد رنگ آمیزی گراف، توسط بک بیان شده‌اند. همان‌گونه که در مقدمه نیز بیان شد، بک در [۷]، گرافی را تعریف می‌کند که رئوس آن، عناصر حلقه‌ی R هستند و دورآس a و b در این گراف مجاورند اگر $ab = ۰$. لذا نماد R در قضایای زیر، هم نشان دهنده‌ی حلقه‌ی R و هم گراف نظری آن خواهد بود.

قضیه ۳۷.۱. فرض کنید R یک حلقه‌ی تقلیل یافته باشد. موارد زیر معادلند.

(۱) $\chi(R)$ متناهی است.

(۲) $cl(R)$ متناهی است.

(۳) ایده‌آل صفر در R اشتراک تعداد متناهی ایده‌آل اول است.